

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

У світовій практиці аудит набув значного поширення. Основною передумовою аудиту є взаємна зацікавленість підприємства (фірми) в особі його власників (акціонерів), держави в особі податкової адміністрації і самого аудитора в забезпеченні реальності та достовірності обліку і звітності.

Аудит є обов'язковою частиною цивілізованого функціонування економіки кожної країни. Аудиторська діяльність в Україні, на даному етапі, зазнає значного державного регулювання.

Аудиторські послуги в Україні стали більш диференційованими і розширюються відповідно до напрямків та інтересів замовників. Кількість аудиторських послуг постійно зростає поряд з цим зростає і їх вартість. Зрозуміло, що найбільше така тенденція спостерігається в регіонах, де концентрація капіталу та наявність потужних суб'єктів господарювання є вищою, ніж у інших частинах країни.

Незважаючи на те, що аудиторська діяльність в Україні активно розвивається існує ряд проблем, які потребують вирішення, зокрема:

- недостатня кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, а звідси – і неосвоєний ринок аудиторських послуг;

- відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту;

- розробка та впровадження економічного механізму регулювання аудиту;

- відсутність єдиної системи розрахунку вартості аудиторських послуг;

- відсутня методика оцінки розмірів збитку користувачів від неякісного надання аудиторських послуг;

- нездатність та не підготовленість страхових фірм до масового страхування аудиторської діяльності. У відповідності з цим основним аспектом підвищення якості аудиту залишається професійний контроль за якістю аудиторських перевірок.

Незважаючи на те, що для розвитку аудиту в Україні вже зроблено дуже багато, ще залишаються питання, від правильного, успішного вирішення яких залежить перспективи його подальшого розвитку. Отже, першочергового роз'яснення потребує подальше удосконалення законодавчого регулювання аудиту в Україні; поліпшення методики та організації аудиторських перевірок, їх якості та розробка оптимальної методики визначення вартості аудиту, аудиторських послуг, питання аудиторської етики. Вирішення зазначених проблем спрямоване укріпленню позицій та авторитету аудиту, удосконалення аудиторської діяльності в Україні.

Таким чином для подальших перспектив вітчизняного аудиту необхідно знайти спосіб урегулювати ринок професійних послуг перш за все встановити розмір мінімальної вартості витрат на їх надання.

Основними шляхами виживання спираючись на виявлені тенденції розвитку сьогодні є:

1. Зайняття аудитом на професійній основі, що потребує наявності сучасного офісу, систем зв'язку та транспортних засобів, достатньої чисельності сертифікованих штатних аудиторів і головне – наявність замовлень на послуги, що дає змогу працювати безперервно протягом року.

2. Структуризація аудиторської фірми, до складу якої мають входити не тільки «універсальні» професіонали, а й фахівці з аудиту, права, інформаційних технологій, оцінщики, маркетингологи, менеджери офісу, контролери якості аудиторських послуг.

3. Аудиторські послуги повинні надаватися замовникові не тільки у сфері обліку та оподаткування, а й у таких сферах його діяльності, як практика менеджменту, поглинання та розподіл, оцінка, визначення ефективності роботи й господарювання, ефективність інноваційної або інвестиційної політики тощо. Чим ширший спектр послуг, що надає аудитор, тим більше шансів для фінансового успіху, впевненості у майбутньому.

Отже, основними напрямками розвитку аудиторської діяльності в Україні можуть стати:

1. Розробка механізму практичного застосування міжнародних стандартів аудиту в Україні, створення до них коментарів у повному обсязі.
2. Внесення необхідних змін і доповнень до Закону України «Про аудиторську діяльність» з метою приведення його у відповідність до інших законодавчих актів України, які прямо чи опосередковано впливають на регулювання аудиторської діяльності та розширення переліку підприємств, для яких щорічна аудиторська перевірка обов'язкова, а це, у свою чергу, збільшить ринок аудиторських послуг, а також введення додаткових положень, які б більш чітко унормували взаємовідносини аудитора та клієнта.
3. Використовуючи узагальнений практичний досвід роботи міжнародних і вітчизняних аудиторських фірм, розробка типових методик аудиторської перевірки фінансової звітності підприємств у розрізі галузей їх діяльності (банківська, торговельна, страхова, хімічна, металургійна, харчова, легка промисловості).
4. Поглиблення співпраці професійних аудиторських організацій України з міжнародними та європейськими професійними організаціями бухгалтерів і аудиторів.
5. Розробка механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду з цього питання та ін.

Література:

1. *Кративко М. Роль аудита в дальнейшем недопущении финансового кризиса // Аудитор України – 2008 - № 20. – с. 20 – 21.*
2. *Усач Б. Проблеми розвитку аудиту в Україні // Регіональна економіка – 2007 - № 4 , с. 217 – 222*
3. *Кулаковська Л. П., Піча Ю. В. Організація і методика аудиту: Навч. посіб. – К.: Каравела, 2004. – 568 с.*
4. *Петрик М.Г., Кузьмін В.А. Аудит: законодавче регламентування, історичні аспекти та проблеми розвитку в Україні // Бухгалтерський облік і аудит - №8-9 – 2007 р.*

Вендиш С. Р.
студ. гр. ЕОАМ-13
Національний університет «Львівська політехніка»
Науковий керівник – Гик В. В.,
асист. кафедри обліку та аналізу

ВИЗНАЧЕННЯ ТА ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ РЕЗЕРВУ СУМНІВНИХ БОРГІВ

Одним з найбільш складних і суперечливих питань українського обліку є облік дебіторської заборгованості, що пов'язано з існуванням проблеми неплатежів. Зазвичай, у кожного підприємства є свої дебітори й кредитори. Через певні причини частина боргів залишається часто неповерненою. Оскільки підприємство завжди має сумніви щодо повного погашення його дебіторської заборгованості, тому воно прагне, щоб ці сумніви перетворилися у впевненість у власних діях при визначенні сумнівних боргів.

Згідно з П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість», поточна дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги, щодо якої існує невпевненість її погашення боржником, є сумнівним боргом [1].